

[Lis Noer Holmberg]

CD mener også, at en autorisationsordning vil begrænse vilkårene for den frie konkurrence, og det finder vi meget uheldigt. Vi ønsker ikke flere monopoler, men vi vil gerne være med til at vurdere mulighederne for at indføre en godkendelsesordning for kontaktlinser og kontaktlinsevæske, hvis det kan være med til at skabe større tryghed, men det spørgsmål kan man jo så tage op i den videre drøftelse.

Vi kan altså ikke gå ind for Socialdemokraternes lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Menneskelegemet er jo en helhed, og når man arbejder med menneskets forskellige dele, kan man undre sig over, hvorfor øjnene har en særlig stilling og ørerne en anden, mens f.eks. tænderne ikke er så meget værd. Det har faktisk altid undret mig, at man ikke betragter det som en helhed. Men vores syn er måske noget, man ikke har taget så tungt på, for man kan jo altid gå hen og få et par briller. Det synes jeg også det er udmærket at man kan, men man må jo også tænke på, at man løber en risiko derved, for hvem ved, om problemet skyldes, at man er ved at blive lidt ældre – man føler alderen trykke, og så går man hen og får et par briller, som også hjælper – men det kunne jo også være, at der var noget i vejen, der så ikke bliver opdaget. Det er altså en risiko, som man vedtager at man vil tage.

Jeg synes, der er noget rigtigt i de tanker, Socialdemokratiet kommer med, uden at jeg kan sige, at jeg vil tilslutte mig lovforslaget, som det foreligger. Vi må i udvalget drøfte, om vi bare har vænnet os til, at øjnene er noget, som alle og enhver kan beskæftige sig med, skønt vi nok alle sammen ønsker, at vi kan få lov til at bevare synet livet igennem. Det giver store problemer for det enkelte menneske og for samfundet, når synet svigter, og det medfører ekstra udgifter.

Derfor synes jeg ikke, man skal tage alt for let på sagen, samtidig med at jeg heller ikke mener, man bare skal tro, at alt er godt, bare der indføres autorisation. Jeg tror, vi skal se mere alvorligt på dette spørgsmål og overveje, om vi kan forebygge problemer ved at kræve en bedre uddannelse og ved at sørge for, at ikke alle og enhver kan udlevere kontaktlinser, og det var ministeren jo også inde på.

Kristeligt Folkeparti vil altså være meget åbent for en drøftelse i udvalget af de proble-

mer, der knytter sig til synet, som er noget, vi i hvert fald som enkeltmennesker prioriterer meget højt.

Qvist Jørgensen (S):

Der er jo ikke mange at takke for en fuldstændig tilslutning, faktisk kun SF, men når det gælder deltilslutninger, er der da faldet nogle positive bemærkninger både fra sundhedsministeren, fra CD og fra Kristeligt Folkeparti, så jeg er ikke voldsomt deprimeret lige nu. Jeg føler, at vi nok skulle kunne komme nogle enkelte skridt videre, men jeg må jo nok konstatere, at det arbejde, vi har lagt i dette her, og som jo i øvrigt har været udført en gang før, nemlig i 1976, har været lidt forgæves. I 1976 kunne man komme i den situation, at et forslag ikke kom til den endelige behandling, idet der blev udskrevet valg, og det er jo en formulering, vi har hørt nogle gange også i dette efterår. Det skete som sagt med et nogenlunde identisk forslag i 1976.

Siden har vi fået en betænkning fra den af Indenrigsministeriet nedsatte arbejdsgruppe, og vi synes, den har lavet et godt og overbevisende gennearbejdet materiale, som vi ikke har haft nævneværdige problemer med at lade danne baggrund for det fremsatte lovforslag. I den forbindelse vil jeg minde om, at også Sundhedsstyrelsen var med i dette betænkingsarbejde, og at det var et enigt udvalg, der afleverede indstillingen. Man skal også lægge mærke til, at optikerne selv har givet udtryk for, at de ønsker den foreslåede ordning.

Vi havde forud for denne behandling en rimelig positiv forventning, selv om vi godtnok har iagttaget sundhedsministerens generelle afstandtagen fra udstedelser af autorisationer på andre og vel egentlig også sammenlignelige områder. Jeg tænker her på psykologområdet, hvor ministeren jo for nylig gav udtryk for modvilje mod en autorisation og bl.a. gav udtryk for, at kun et meget kraftigt folkeligt pres ville kunne få ministeren til at ændre standpunkt – så vidt jeg husker et citat fra den sag.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom på – og det har også været nævnt af en enkelt af ordførerne tidligere, jeg tror, det var fru Birgitte Husmark – at vi er i den situation, at vi faktisk er det eneste land inden for det nordiske samarbejde – måske med et lille forbehold for Island – der ikke har fulgt henstillingerne fra det nordiske samarbejde om at få sikret en autorisation på dette område.